

[Hans Jørgen Jensen]

Hr. Waldorff talte heroppefra om, at jeg som ordfører for socialdemokratiet ikke klart har sagt fra. Jeg henviste til min tale her i tinget i maj måned, hvor jeg helt klart sagde, at det, det ville udvikle sig til, hvis man gennemførte dette forslag, var anarki på det danske arbejdsmarked. Jeg tror ikke, at man i det danske samfund ønsker sig tilstande som dem, vi kender i Europa, hvor man har en kommunistisk fagbevægelse – jeg ved ikke, om hr. Waldorff kunne være medlem dér – en kristelig organisation og en tredje organisation, vel den, vi har i dag. Det ville være nogle tilstande, som efter min opfattelse er fuldstændig uforenelige med det arbejdsretlige system, vi har opbygget i Danmark.

Derfor vil jeg advare imod, at man gennemfører et lovforslag på dette område.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg skal lige korrigere. VS' ordfører var hr. Tyroll og ikke hr. Waldorff.

Jens Peter Jensen (V):

I modsætning til flere andre ordførere tager jeg ikke ordet som TV-anmelder, men for at fremsætte et par politiske ytringer.

Hr. Ninn-Hansen forestillede sig, at man kunne blive færdig med dette forslag i god tid inden de kommende overenskomstforhandlinger. Må jeg dertil bemærke, at tiden vist absolut ikke er inde til, at vi hælder mere politisk brændstof på den forestående overenskomstsituation. Jeg mener, at vi er flere partier om at sige, at nu skal der ikke være politisk indblanding.

Jeg er fuldt ud klar over, at der er partier, der i øjeblikket er i en særlig politisk situation – jeg er måske endog mere klar over det, end de selv er – og derfor kunne jeg godt forestille mig, at vi seriøst arbejdede med dette lovforslag i udvalg og måske i løbet af 1981 ville være i stand til at præsentere et forslag, der, hvis folketinget har den nuværende sammensætning til den tid, ville have sandsynlighed for at få et flertal for sig. Det kan medvirke til at lette denne gang, hvis man sætter en ikrafttrædelsesdato i 1982 for at hjælpe disse partier, der er i en særlig situation. Så begynder der at komme mening i det.

Til slut vil jeg bede den højtærede arbejdsminister om at få et lille ekstra kursus i reg-

ning, for så vidt jeg kunne høre de udviklede betragtninger, blev der vist alligevel omkring en stemmes flertal. Men jeg forstår, at det er en ny politisk tankegang, at regeringen ikke agter at gennemføre noget med én stemmes flertal.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal starte med at sige til arbejdsministeren, at han nok bør se sig lidt om og se, hvor arbejderbevægelsens sande venner er henne i denne sal, og tænke sig meget grundigt om, for jeg vil foreslå, at vi får et meget hurtigt udvalgsarbejde, og at vi får oplysninger frem så hurtigt som overhovedet muligt, sådan at vi kan se, hvad denne sag ender med. For jeg vil da umiddelbart tro, at det er en sag, som må blive et kabinetsspørgsmål. Det ved jeg ikke om ministeren vil svare på. I hvert fald er det nu stillet som et spørgsmål. Jeg synes ikke, at en socialdemokratisk regering med den tætte tilknytning, man nu har til LO – hvad vi ikke altid er lige tilfredse med – kan leve med, hvis sådan et forslag bliver til lov.

Jeg skal ikke kaste mig ud i et personligt angreb på hr. Bolvig, for det, han siger, er naturligvis bare udtryk for, hvad de radikale mener – på nuværende tidspunkt. Det må man jo altid huske at tilføje, når det drejer sig om de radikale. Vi har set de radikale svinge på en rentefradragsreform; vi har set de radikale svinge på et overarbejdsforslag. Til trods for at jeg har været meget utilfreds med, at man har svinget på de to sager, vil jeg håbe, at man svinger på denne her, for det ville være god politik.

Jeg har lyst til at sige, at det var typisk radikal tale, hr. Bolvig holdt heroppe. Man forstod så godt, hvor vigtigt det var med organisationer. Men på den anden side ville man godt være med til at lægge lidt hindringer i vejen for, at de kunne komme til at lave noget, der var godt for lønmodtagerne. Det syntes jeg var en typisk radikal tale. Jeg vil godt for en gangs skyld appellere til de radikale om at svinge. Sving bare på denne her sag, for det fortjener den.

Jeg skal lige sige et par ord til retsforbundets ordfører, som havde den fantastiske frækhed – undskyld, det må jeg vist ikke sige: jeg trækker det i mig igen – . . .